

Arrest

nr. 211 831 van 30 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 MERKSEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en tot de Ashanti-etnie te behoren. U werd geboren in Obuasi. Tijdens uw secundaire scholing verbleef u in een internaat in Kumasi.

U had een kortstondige relatie met K. toen u 17 jaar oud was. U was hierna voor het eerst aangetrokken tot een meisje die in de buurt woonde, A.. Omdat zij een relatie had, benaderde u haar niet.

In het internaat van Kumasi ontmoette u V.. Jullie begonnen een geheime relatie en planden om in het buitenland te trouwen. Jullie hielden contact na jullie periode in het internaat.

Uw ouders dwongen u om te huwen met J.A.. U trouwde met hem in Kumasi in maart 2016. U woonde sindsdien samen met hem in Kumasi. Wanneer uw echtgenoot ging werken overdag sprak u af met V..

Op 15 juli 2018 betrapte uw man u en V. tijdens een romantisch daad thuis. Hij nam foto's en schreeuwde dat hij de foto's aan politie zou tonen. U liep samen met V. weg. Onderweg raakte u V. kwijt. U ging verder naar uw tante. U vertelde haar wat er was gebeurd. Uw tante adviseerde u om naar Nederland te gaan en daar een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. U verbleef twee maanden bij uw tante die in een dorp net buiten Kumasi woonde. Uw tante regelde dat u mensen hun bloeddruk kon controleren bij haar thuis. Ondertussen regelde zij uw paspoort en visum. Uw paspoort werd aangevraagd op 27 juli 2018. Een visum werd aangevraagd op 29 augustus 2018. Het visum werd u toegekend en was geldig van 22 september 2018 tot 22 oktober 2018.

U nam het vliegtuig in Accra op 21 september 2018. U zou naar Parijs reizen met een tussenstop in België . U had 100 euro gekregen van uw tante om met de trein van Parijs naar Nederland te reizen. Tijdens uw transitstop op 22 september 2018 in Zaventem werd u aangehouden. U diende een verzoek tot internationale bescherming in op 25 september 2018.

In het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming legde u een brief van uw tante neer vergezeld van een kopie van haar paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

*Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw reisweg en reismotief door valse informatie of valse documenten te verstrekken, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U werd immers op 22 september 2018 tegengehouden op luchthaven van Zaventem wegens een onduidelijk reismotief.(zie administratief dossier) U verklaarde op weg te zijn naar Frankrijk om er een expo te bezoeken **met uw echtgenoot**. U legde echter ongeloofwaardige verklaringen af met betrekking tot uw reismotief en verblijf in Frankrijk. Op het CGVS verklaarde u dat u wou reizen naar Nederland om er een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. U verklaarde dat u nooit naar de expo in Frankrijk wou gaan.(CGVS, p114) Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.*

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u vervolging vreest omwille van uw lesbische geaardheid. Uw echtgenoot zou foto's hebben genomen van u en V. tijdens een "romantische daad". U zou hierdoor gedood en opgesloten worden, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van alle relevante en correcte informatie aan de asielinstanties over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen over zijn asielrelaas, identiteit, verblijfplaatsen en eerdere asielaanvragen aan te brengen bij de asielinstanties. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u volledige en correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p2-3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. **Er dient immers vastgesteld te worden dat, doorheen het geheel van de door u op het CGVS afgelegde verklaringen, danig veel onwetendheden, tegenstrijdigheden, incoherenties en ontwijkende antwoorden op te merken vallen, die fundamenteel en volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, gebaseerd op de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid, waardoor u verklaarde uw land te zijn ontvlucht.**

Hoewel het CGVS erkent dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Dit werd u op verschillende momenten tijdens het gehoor verduidelijkt. (gehoorverslag, p2 en p15) Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksuele geaardheid en relaties, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. Dit is in casu niet het geval.

Er kunnen immers volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u beweerde lesbische geaardheid en lesbische relatie met V..

Ten eerste, kon u enkel oppervlakkige, stereotiepe, inconsistente en ontwijkende verklaringen afleggen over uw belevingen en ervaringen bij de bewustwording/ontdekking van uw lesbische geaardheid.

Gevraagd tot welke vrouw u voor het eerst was aangetrokken, vertelde u over A., een meisje dat u in uw buurt zag toen u 17 jaar oud was. Verder verklaarde u: "Toen ik haar voor het eerst zag werd ik aangetrokken tot haar. Want ik zag haar borsten. Ik vond het fijn." (CGVS, p8) Gevraagd of u zich vóór A. realiseerde dat u gevoelens had voor vrouwen, verklaarde u: "De eerste keer dat ik het wist, was toen ik geen gevoelens had voor K.. Ik wist dat ik geen gevoelens had voor mannen. Daarom besloot ik verder te gaan met vrouwen." (CGVS, p5)

U beëindigde de relatie met K. na drie maanden, omdat u geen gevoelens had wanneer u seks had met K. en u meer voelde toen u uw vinger gebruikte op uw intieme delen. (CGVS, p5) U verklaarde dat u gevoelens kreeg voor vrouwen toen het niet werkte met K.: "Toen had ik geen gevoelens **meer** voor mannen. Dan kreeg ik interesse in vrouwen." (CGVS, p6) Gevraagd sinds wanneer u besepte wat het woord lesbisch betekent, antwoordde u: "Het ontwikkelde zich na mijn relatie met K.. Dat ik voelde dat ik geen seksuele gevoelens heb met een man. En dat ik zou zien met een vrouw hoe het zou voelen." (CGVS, p8) Gevraagd wanneer u begreep dat u lesbische was, antwoordde u: "Toen ik stopte met K. en ik begreep dat ik meer nodig had. Dat ik heb beter zelf kon doen. Dan begreep ik dat ik lesbisch was. Dan begreep ik dat ik geen gevoelens had voor mannen." (CGVS, p9) Gevraagd of het klopt dat u wist dat u lesbisch was na uw relatie met K., antwoordde u bevestigend: "Dat is waar. Ik realiseerde het na K.. Met K. had ik geen gevoelens. Als ik mijn vinger op mijn intieme deel zette, had ik meer gevoelens. Dan wist ik dat ik met een vrouw moest zijn." (CGVS, p9)

Gevraagd of u realiseerde dat u anders was vóór uw relatie met K., verklaarde u dat u het zich realiseerde met K., omdat u toen "niets voelde" en u met "uw vinger" zich beter voelde. (CGVS, p15) U verklaarde dat u voor K. zich niet realiseerde dat u zulke problemen had. (CGVS, p15) Gevraagd naar een specifieke gebeurtenis na uw relatie met K. waardoor u zich realiseerde dat u lesbisch was, antwoordde u: "Sinds K. realiseer ik het dat ik meer aangetrokken was tot vrouwen dan door een man. Daardoor wist ik dat ik lesbische was." (CGVS, p9) Gevraagd of u wist dat u lesbisch was doordat u geen gevoelens had voor K., antwoordde u bevestigend: "Ja, wanneer ik geen gevoelens had voor K.. En toen ik mezelf aanraakte en het mij een beter gevoel gaf, besloot ik dat ik niet meer voor mannen ging gaan." (CGVS, p15)

Gevraagd of er andere dingen, gevoelens of ervaringen waren waardoor u wist dat u niet aangetrokken was tot mannen antwoordde u: "Waardoor ik me anders voelde, was wanneer ik seks had met een man, dan had ik geen gevoel. Maar wanneer ik met een vrouw was, voelde ik mij goed. Zo realiseerde ik dat ik me goed voelde bij vrouwen."(CGVS, p15)

U linkte uw gevoelens voor vrouwen, quasi louter aan lichamelijke aspecten: U kreeg gevoelens voor V. toen jullie zich wisten samen en u haar lichaam zag. Gevraagd of u gevoelens had vóór u haar aanraakte, vertelde u dat u elke werd aangetrokken tot V. wanneer u haar naakt zag. Gevraagd of er een aantrekking was voordat u haar naakt zag, antwoordde u dat men ook kon zien dat ze aantrekkelijk was wanneer ze was aangekleed. (CGVS, p6) Ook over A. verklaarde u dat u was aangetrokken tot haar, omdat u haar borsten zag.(CGVS, p6) **Met uw verklaringen oversteeg u op geen enkel moment de lichamelijke en seksuele aspecten van uw bewustwording en persoonlijke ervaringen van uw geaardheid. Uw verklaringen komen dan ook zeer stereotiep en ondoorleefd over.**

Ook over het begin van uw relatie met V., legde u opmerkelijke en oppervlakkige verklaringen af: Het schoolmodel Sister M. stelde u voor aan V.. Sister M. adviseerde u om "het" met een vrouw te doen **zodat u niet zwanger zou worden.** Ze adviseerde u om lesbisch te worden.(CGVS, p5) Als u zwanger zou worden zou u van school worden gestuurd.(CGVS, p5 en p7) Daarnaast vertelde u: "Ze zei mij dat als ik een relatie had met meisje dat ik **geen gebroken hart** zou hebben, dat ik niet teleurgesteld zou zijn, niet zwanger zou zijn. Ze zei ook dat vrouwen meer **zorgender** zijn dan een man."(CGVS, p7) **Met deze verklaringen leek u uw lesbische geaardheid als een praktische overweging te beschouwen.**

Gevraagd wanneer u zich realiseerde dat u aangetrokken was tot V., antwoordde u: "Toen ik haar aanraakte, en ze raakte mij ook aan, dan wist ik dat ze ook gevoelens had voor haar."(CGVS, p6) U verklaarde eveneens: "Ik raakte haar gewoon aan. En ze klaagde niet. Ze had ook gevoelens voor mij. We begonnen elkaar aan te raken."(CGVS, p6) U verklaarde dat u er niet over kon praten, "want toen ik haar aanraakte en zij mij ook, toen wist ik dat ze ook aangetrokken was. Ze beantwoordde het positief. Zo begon het."(CGVS, p15) Gevraagd hoe u dacht dat V. ging reageren wanneer u haar begon aan te raken, antwoordde u: "De eerste keer dat ik haar aanraakte ging ze misschien weigeren, maar dat deed ze niet."(CGVS, p7) **Overigens kon u enkel vage informatie geven over V..** Gevraagd waar V. werd geboren, "dacht" u dat ze in Kumasi was geboren omdat u haar daar ontmoette. U wist verder niet hoeveel broers en zussen ze had.(CGVS, p7)

Men kan verwachten dat een heel bewustwordingsproces voorafgaat aan het moment dat u voor het eerst zou beseffen dat u zich aangetrokken voelt tot iemand van het vrouwelijke geslacht – zeker gezien de complexe realiteit waarmee een lesbienne, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese mee wordt geconfronteerd.(zie administratief dossier en uw eigen verklaringen (CGVS, p10)) Naar dergelijk ontdekkingsproces verwees u echter op geen enkel moment tijdens het gehoor. U benadrukte op verschillende momenten dat u besepte dat u lesbisch was toen u geen gevoelens had toen u seks had met K. en u toen u meer voelde toen u zich bevredigde met uw vinger. Het komt bijzonder bevreemdend over wanneer u verklaart uw ontdekking en bewustwording te baseren op het feit dat u geen (seksuele) gevoelens had bij mannen, maar wel toen u zichzelf bevredigde.(CGVS, p9) Door bovenstaande simplistische verklaringen met betrekking tot de verschillende momenten van uw bewustwordingsproces rond uw geaardheid, oversteeg u op geen enkel moment de oppervlakkige opsomming van losstaande gebeurtenissen met betrekking tot uw zelfverklaarde lesbische geaardheid. Uw verklaringen geven veeleer blijk van een gebrek aan inzicht in de realiteit waarmee een lesbienne in de Ghanese samenleving geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij.(zie administratief dossier) Van iemand die zich bewust wordt van zijn geaardheid die alles behalve vanzelfsprekend is in het land waar hij zich in bevindt, kan men verwachten dat deze bewustwording en het bijhorende proces een diepe indruk heeft nagelaten en hier dus bijgevolg consistente en niet-oppervlakkige verklaringen over kan afleggen. Uit voorgaande, blijkt echter dat u dit niet kan. Hiermee ondermijnt u in eerste instantie op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw voorgehouden lesbische geaardheid waardoor u vervolging zou vrez.

Ten tweede, legde u oppervlakkige en inconsistente verklaringen af u over de gevoelens die de ontdekking en bewustwording van uw geaardheid met zich meebracht.

Gevraagd hoe u zich voelde toen u zich realiseerde dat u aangetrokken was tot vrouwen, antwoordde u: "Ik was 17 jaar oud."(CGVS, p6) Gevraagd hoe u zich voelde toen u 17 jaar oud was, antwoordde u: "Ik kreeg gevoelens voor vrouwen **toen het niet werkte met K.** Toen had ik geen gevoelens meer voor mannen. Dan kreeg ik interesse in vrouwen." **Door op deze manier vaag te blijven, sloeg u er niet in te vertellen over wat u voelde wanneer u problemen kreeg omwille van uw geaardheid en beperkte u zich tot oppervlakkige verklaringen.** Gevraagd hoe u zich voelde toen u aangetrokken was tot vrouwen en niet tot mannen, zei u: "Toen ik een vrouw en meisje zag en ik heb haar graag, voel ik me **blij** binnenin."(CGVS, p6) Wanneer de dossierbehandelaar u wees op het feit dat u zelf eerder had verwezen naar het feit dat uw gevoel voor vrouwen **geheim** moest blijven en dat u er niet over kon praten omdat mensen het naar buiten zouden brengen (CGVS, p6), en u vroeg hoe u zich daarbij voelde, verwees u enkel naar het feit dat het eerste meisje waar tot u aangetrokken was, **een vriendje had** en dat dat niet comfortabel was.(CGVS, p6) Verder verklaarde u dat u **niet bang was met V.** omdat ze u vertelde dat al een ervaring had met een man en dat ze niet met een man was. Nochtans had u ook verklaard dat u uw relatie met V. evenmin publiek kon maken.(CGVS, p6) Toch verwees u nergens naar deze duale gevoelens met betrekking tot uw relatie met V.. Nogmaals gevraagd hoe u zich bij het besef dat u aangetrokken was tot vrouwen voelde, antwoordde u: "Ik voelde mij **goed** toen ik realiseerde dat ik lesbische was."(CGVS, p9) U verklaarde eveneens: "Als ik seks had met V. voelde ik mij heel goed. Ze was heel erg aangetrokken tot mij. Ik voelde mij heel goed telkens als ik een seksuele relatie had met haar."(CGVS, p8) **Weer dient te worden opgemerkt hoe u eerder greep naar het lichamelijke aspect, wanneer u gevraagd werd naar de gevoelens rond de bewustwording van uw vermeende lesbische geaardheid. Hierdoor dient te worden vastgesteld dat u er – nadat u verschillende keren gevraagd werd naar de gevoelens rond uw ontdekking en bewustwording - niet in slaagde persoonlijke en doorleefde verklaringen af te leggen over de gevoelens bij uw eigen ervaringen.**

Gevraagd wat u dacht en voelde toen u A. voor het eerst zag, antwoordde u **vaag**: "Als ik een meisje zie dat ik graag heb, gaat al mijn aandacht allemaal naar haar. Dus dan denk ik hoe kan ik haar krijgen. Dan stop ik daarover na te denken en dan denk ik na over de persoon." Gevraagd wat u dacht toen u voor het eerst was aangetrokken tot A., verklaarde u dat u het **fijn** vond omdat u haar **borsten** zag.(CGVS, p6) Wanneer de dossierbehandelaar u aanmoedigde om nog persoonlijk en diepgaander te vertellen over hoe u zich voelde op dat moment, antwoordde u: "Zoals ik het al zei: Ik zag haar **borsten**. Ze was ook vaak mooi gekleed. Dus ze was ook heel aantrekkelijk."(CGVS, p8) Wanneer u even later verklaarde dat u het aan niemand kon vertellen dat u aangetrokken was tot A., werd u expliciet gevraagd hoe u zich voelde over dat u het aan niemand kon vertellen. U verklaarde enkel vaagweg dat het **pijnlijk** was.(CGVS, p8) Wanneer later nogmaals werd gevraagd hoe het voor u voelde dat u niemand kon vertellen over uw ervaringen, verklaarde u dat u zich **verdrietig en bang** voelde.(CGVS, p10) **Het komt zeer ondoorleefd en onpersoonlijk over dat u pas, wanneer de dossierbehandelaar expliciet vroeg over het geheime aspect van uw aantrekking tot vrouwen, nadat er verschillende keren werd gevraagd naar al uw gevoelens, verwees naar de "pijn" die u voelde, terwijl u al ervoor genoeg gelegenheden had gekregen om aan te tonen hoe u zich voelde en u zich beperkte tot de verklaring dat u zich "goed" voelde en tot het verwijzen naar de borsten van A.. (CGVS, p8 en p15)**

Gevraagd hoe het voor u was om getrouwd te zijn met een man en tegelijkertijd aangetrokken te zijn tot vrouwen, beperkte u zich tot het beschrijven van de situatie **zonder naar uw gevoelens te verwijzen**: "Het was een gedwongen huwelijk. Ze dwongen mij om hem te trouwen. Ik had geen keuze. En ook zelfs als ik het huwelijk zou weigeren, dan zouden de ouders het vermoeden. Dan zouden ze zien dat ik een lesbische was. Maar ik dacht dat als ik toch trouwde, dan dacht ik dat ik mijn lesbische praktijken kon verder zetten zonder dat iemand het zou vermoeden."(CGVS, p9) Nogmaals gevraagd hoe u zich daarbij **voelde** dat u moest trouwen om uw "praktijken" te kunnen verderzetten, antwoordde u: "Ik hilde toen ze zeiden dat ik moest trouwen. Ik had al beloofd aan V. dat we samen zouden blijven. Daarom hilde ik."(CGVS, p9)

U verklaarde dat u vertelde aan uw tante dat u lesbische was op het moment dat u vluchtte voor uw echtgenoot. (CGVS, p10) Gevraagd hoe u zich voelde om dat haar te vertellen, antwoordde u naast de kwestie: "Ik vertelde het haar, omdat ik geen keuze had om het haar te vertellen. Ik was in gevaar. Ik moest het haar vertellen om te zien wat we konden doen."(CGVS, p10) Wanneer de vraag hersteld werd, antwoordde u dat u er "vertrouwen" in had.(CGVS, p10)

In eerste instantie valt op hoe u er op verschillende momenten niet in slaagde over het gevoelsmatige aspect van uw bewustwording als lesbienne te praten en om uiteindelijk tot zeer oppervlakkige verklaringen te komen. U slaagde er niet in coherent te vertellen over wat u voelde en beperkte zich tot losstaande verklaringen dat u zich “goed” dan wel “bang” voelde, zonder deze gevoelens tot een persoonlijke en doorleefde ervaringsparcours te kunnen brengen. Met uw verklaringen toonde u aan dat het zeer onaannemelijk is dat u werkelijk als aangetrokken zou zijn tot vrouwen, aangezien u oppervlakkige, onpersoonlijke, incoherente en stereotiepe verklaringen aflegde die wijzen op een manifest gebrek van het besef van de complexe realiteit waar Ghanese lesbische vrouwen in leven.

Het geheel van de door u afgelegde verklaringen wat betreft uw lesbische geaardheid, geven geen enkele blijk van (werkelijke en doorleefde) ervaringen, evenmin van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan enige persoonlijke ervaringen. Gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst (zie administratief dossier en uw eigen verklaringen (CGVS, p10)) is dit gebrek bijzonder vreemd. Bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er dan ook absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde lesbische geaardheid en relatie. Uw onvermogen blijkt te geven van reflectie of twijfel bij de ontdekking van uw lesbische geaardheid bij de manier waarop u met dit besef omging, en onrechtstreeks ook met het besef dat u tegelijk in een maatschappij leefde die manifest vijandig staat tegenover de gevoelens die u ervaren zou hebben, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde lesbische geaardheid.

Ten derde, is uw kennis over de situatie van vermeende lotgenoten in uw land is zeer beperkt.

U verklaarde dat homoseksuele mensen in Ghana worden opgesloten, gedood of gepijnigd als ze betrapt worden. (CGVS, p10) U zag het nooit, maar hoorde erover op het nieuws, op de radio, op school en via uw familie. (CGVS, p10 en p14) U verklaarde dat er in elk gebied over gepraat wordt. Gevraagd of u gebeurtenissen kent waarbij lesbische mensen problemen kregen, buiten u en V., verklaarde u dat u daarvan **niet op de hoogte bent**. U verklaarde zelfs: “Als iemand lesbisch is, is het verdoken. Ik denk dat ik **de eerste ben** met V.” (CGVS, p10) Gevraagd of u denkt dat u de eerste lesbische bent die problemen had in Ghana, ontweek u de vraag: “Zelfs als iemand een probleem zou hebben door lesbisch te zijn, zou ik het niet horen, want Ghana is groot. Want er kunnen wel problemen zijn, maar ik hoorde er niet over.” (CGVS, p10) Gevraagd of u mannen kende die aangetrokken zijn tot andere mannen, antwoordde u vaag en ontwijkend: “Het is mogelijk dat mannen het ook doen. Maar je ziet hen als vrienden, maar misschien doen ze het ook hetzelfde.” (CGVS, p10) U verklaarde dat het mogelijk is dat mannen ook worden opgesloten, maar dat u er **niet over hoorde**. (CGVS, p11) U verklaarde dat u op de radio hoorde dat er homoseksuele koppels zijn waarmee gehandeld (“gedaald”) ging worden. Gevraagd naar een specifieke zaak, vertelde u dat u niet over een specifieke zaak kon vertellen: “Ik hoorde er altijd over in de radio. Maar ik kan niet een geval identificeren en dat dit en dit gebeurde. Maar ik hoorde erover op de radio. Dat ze hen altijd pijn deden en hoe ze hen straffen.” (CGVS, p11) Gevraagd hoe het komt dat u niet kon vertellen over een bepaalde zaak, kon u plots wel (weliswaar beperkte) informatie geven over een zaak in Sunyani: “Het waren homoseksuelen. Dat ze het deden en dat iemand kwam en hen zag. En dat ze er daarna mee handelde (“deal”).” (CGVS, p11) Gevraagd naar een specifieke zaak in **Kumasi**, de plaats waar u twee jaar lang met uw echtgenoot woonde terwijl V. u stiekem bezocht en waar u op internaat ging en V. leerde kennen, kon u niet vertellen over een specifieke zaak, terwijl u “heel vaak” over zaken hoorde op de radio. (CGVS, p11) Volgens de informatie waar het CGVS over beschikt zijn er vele incidenten gekend in Ghana, ook specifiek in Kumasi, de stad waar u vandaan komt. Het laatste decennium werden veel mensen gearresteerd en zelf veroordeeld omdat ze beschuldigd werden voor homoseksuele praktijken. Bovendien gebeuren de meeste vervolgingen volgens de beschikbare informatie in Kumasi. (zie administratief dossier) Aangezien u een relatie had met V. en haar regelmatig zag en aangezien Sister M. eveneens lesbisch zou zijn, (CGVS, p5) zou men verwachten dat u problemen die andere lotgenoten zouden ondervinden met hen zou bespreken en op zijn minst een bijzondere interesse ten dag zou stellen wanneer dergelijke gebeurtenissen worden vermeld via verschillende kanalen. Gevraagd naar specifieke ontmoetingsplaatsen in Ghana voor lesbiennes en homoseksuelen, antwoordde u dat die er niet zijn. (CGVS, p11) Nochtans zijn er volgens de beschikbare informatie verschillende plaatsen in Kumasi waar homoseksuelen samenkomen. (zie administratief dossier) Gevraagd naar verdedigers van rechten voor homoseksuelen, antwoordde u dat u dacht dat dat niet kon in Ghana.

U verklaarde dat u geen persoon noch organisatie kende die opkwam voor de rechten van homoseksuelen.(CGVS, p11) Nochtans zijn er volgens de beschikbare informatie verschillende organisaties betrokken bij de rechten voor homoseksuelen in Ghana zoals Coalition Against Homophobia in Ghana (CAHG) en Gay and Lesbian Association of Ghana (GALAG).(zie administratief dossier) **Door bovenstaande onwetendheden maakte u niet aannemelijk werkelijk als lesbienne in Ghana te hebben geleefd. Van iemand die verklaarde vervolging te vrezen omwille van haar geaardheid, mag men redelijkerwijze verwachten dat zij op zijn minst informatie kan geven over de specifieke gebeurtenissen waarmee homoseksuelen in haar land worden geconfronteerd gezien de impact op het leven van haar zogenaamde lotgenoten, alsook op haar eigen leven tijdens haar verblijf in haar herkomstland.**

Het is verder opvallend dat u zich zelf niet informeerde over de situatie van lotgenoten in andere landen. V. informeerde zich over de situatie in België en Nederland. Uw tante bevestigde op het moment dat u van plan was om het land te verlaten dat de informatie correct was. **Er zou toch van u mogen verwacht worden dat u zich zelf meer over de situatie in het buitenland zou informeren, temeer omdat u verklaarde dat u samen met V. het plan had om in de toekomst naar het buitenland te gaan en zich daar te vestigen en te trouwen.**

U diende een brief van uw tante in. De brief van uw tante kan echter bezwaarlijk als een objectieve bron worden beschouwd omwille van de nauwe band. Bovendien wijst de brief op een gesolliciteerd karakter. U verklaarde dat u uw tante vroeg om een brief te schrijven om aan te tonen dat ze u hielp.(CGVS, p14) Deze brief kan de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw lesbische geaardheid dan ook niet herstellen. Tenslotte zijn er verschillende elementen in de brief die niet overeenkomen met uw eigen verklaringen. Zo stelt uw tante in de brief dat u "huisvrouw" bent, terwijl u zelf verklaarde als verpleegster te werken. De brief stelt dat u doodsb bedreigingen bleef krijgen van uw echtgenoot toen u bij uw tante verbleef. Aan het CGVS verklaarde u echter dat u geen problemen meer had tijdens uw verblijf bij uw tante.(CGVS, p13) Daarnaast stelt uw tante dat ze wenst dat u naar Frankrijk kan gaan zodat u daar gemoedsrust zou kunnen vinden. Nochtans verklaarde u zelf dat u via Frankrijk naar Nederland zou reizen en dat uw tante u hier 100 euro voor gaf.(CGVS, p13) Door deze tegenstrijdigheden met uw eigen verklaringen is de bewijswaarde van de brief nihil. De kopie van het paspoort van uw tante is niet relevant voor uw asiëldossier.

Omwille van bovenstaande incoherenties en ongeloofwaardigheden met betrekking tot de verschillende aspecten van uw verzoek tot internationale bescherming, namelijk uw geaardheid en uw asielrelaas, kan niet worden aangenomen dat u in Ghana werkelijk een lesbische relatie bent aangegaan, en bijgevolg evenmin dat u er bent moeten vertrekken omwille van uw geaardheid. Derhalve kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt op dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Tenslotte legde u tegenstrijdige verklaringen af over de datum dat u echtgenoot u zou hebben betrapd. U verklaarde aan de DVZ dat u betrapd werd door uw echtgenoot op 15 september 2018 (nà de aanvraag van uw paspoort en visum op respectievelijk 27 juli 2018 en 29 augustus 2018: zie administratief dossier). Op het CGVS verklaarde u echter dat dit gebeurde op 15 juli 2018.(CGVS, p10 en p12) U verklaarde dat u ook 15 juli 2018 had gezegd aan de DVZ.(zie administratief dossier: Vragenlijst, p3, vraag 5)

Ter volledigheid dient te worden opgemerkt dat u onaannemelijke verklaringen aflegde over uw reisweg, wat een bijkomende negatieve indicatie is voor uw algemene geloofwaardigheid. Zo verklaarde u dat u op weg was naar Nederland omdat uw tante u had aangeraden om daar internationale bescherming te vragen.(CGVS, p13) U had eveneens een visum voor Nederland. U verklaarde echter dat u van plan was om het vliegtuig te nemen tot Frankrijk via een tussenstop in Zaventem, wat wel heel opvallend is gezien de geografische ligging van België en Frankrijk ten opzichte van Nederland. Bovendien verklaarde u ook aan de DVZ dat u op weg was naar uw oom in Nederland omdat hij u zou kunnen helpen.(zie administratief dossier: Verklaring DVZ, p11, vraag 31, 33, 24) Aan het CGVS verklaarde u echter dat u zelf nooit contact had met uw oom en dat uw tante hem pas ging contacteren als u in Nederland was en u hem zou kunnen gaan bezoeken.(CGVS, p14 en p15) U wist evenmin waar in Nederland hij verbleef.(Verklaring DVZ, p9, vraag 21)

Aan de autoriteiten van de grensinspectie in Zaventem verklaarde u dan weer dat u op weg was naar een expo in Frankrijk en dat uw echtgenoot u ging vervoegen. (zie administratief dossier) Verder blijkt uit uw visumaanvraag dat u samen met uw echtgenoot J.A. (waarvan u vervolging vreest omwille van uw vermeende lesbische geaardheid) een visumaanvraag deed. **Bovenstaande vaststellingen ondermijnen verder uw verklaringen met betrekking asielaans, omstandigheden van vertrek uit uw herkomstland en uw reisweg.**

U verklaarde geen andere problemen te hebben dan die u vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud. (CGVS, p13)

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 22 oktober 2018 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoekster benadrukt redelijke antwoorden te hebben geformuleerd op de haar gestelde vragen. Ze legt uit dat ze zich op een gegeven moment in haar leven aangetrokken voelde door vrouwen. Verzoekster gaf aan dat ze had vastgesteld “dat ze helemaal geen seksuele gevoelens met haar man had en dat ze wel seksuele gevoelens had wanneer ze zichzelf met haar vinger raakte”. Verzoekster herneemt tevens dat ze “op het internaat geadviseerd werd om seksuele relatie liever met vrouwen te hebben dan met mannen”.

Verzoekster onderstreept dat ze met haar eigen woorden en volgens haar eigen ervaring verteld heeft hoe ze van haar lesbische geaardheid bewust is geworden en wijst erop dat haar antwoorden onder meer beïnvloed zijn door haar culturele en sociale achtergrond. Wat haar culturele achtergrond betreft, verduidelijkt verzoekster dat veel vrouwen in veel Afrikaanse culturen hun meningen niet mogen uiten en dat vrouwen moeten volgen wat mannen zeggen en wat ze beslissen. Verzoekster betoogt dat vrouwen in dergelijk systeem de kans niet krijgen om hun communicatievaardigheden te ontwikkelen en dat het aldus moeilijk is om hun diepe gevoelens te uiten. Verzoekster verwijst ook naar haar gedwongen huwelijk, waaruit tevens blijkt dat vrouwen in haar cultuur geen mening mogen hebben. Uit de bestreden beslissing blijkt volgens verzoekster duidelijk dat de commissaris-generaal weinig rekening heeft gehouden met de achtergrond van verzoekster.

Verder beklemtoont verzoekster dat zij duidelijk heeft gemaakt dat homoseksuelen in Ghana reeds problemen hebben gehad met de Ghanese ordediensten en dat zij bevestigde dat bepaalde homoseksuelen slachtoffers zijn geworden van homofobie in Ghana. Verzoekster herneemt dat zij dit alles via de radio vernomen heeft. Verzoekster legt uit dat zij niet om details ging vragen over deze kwetsieuze zaken uit vrees dat iemand haar van haar homoseksuele geaardheid zou verdenken. Verzoekster voegt eraan toe dat ze wist dat homoseksualiteit in haar land van herkomst niet getolereerd wordt en dat ze daardoor voorzichtig diende te zijn. Ze legt uit dat dit een van de redenen is waarom ze zich niet te veel interesseerde in de situatie van andere homoseksuelen in Ghana. Wat betreft verzoeksters onwetendheid aangaande ontmoetingsplaatsen van homoseksuelen in Ghana, voert verzoekster aan dat dit slechts kan aantonen dat zij weinig banden had met homoseksuelen in Ghana. Zij wijst erop dat dit tevens blijkt uit het gegeven dat zij slechts één homoseksuele relatie heeft gehad.

Verzoekster betoogt dat het feit dat verzoekster niet in contact was met veel andere homoseksuelen verklaart waarom ze ook niet op de hoogte was van het bestaan van organisaties in Ghana die voor de rechten van homoseksuelen opkomen.

Met betrekking tot verzoeksters tegenstrijdige verklaringen aangaande de datum waarop zij door haar echtgenoot betrappt werd, legt verzoekster uit dat dit een vergissing betreft.

Voorts betoogt verzoekster dat uit het loutere feit dat zij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over haar reisweg, niet kan worden besloten dat verzoekster geen risico zou lopen op vervolging ingeval van terugkeer naar Ghana. Zij voert aan dat het algemeen geweten is dat homoseksuelen in Ghana worden vervolgd.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoekster toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoekster beweert vervolging te vrezen in haar land van herkomst omwille van haar lesbische geaardheid.

2.3.2. De Raad neemt aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident is. Indien de kandidaat-asielzoekster echter geen bewijs kan verschaffen aangaande haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoekster (UNHCR, "*Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*", Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoekster minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande haar eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknopingspunten worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in haar land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een asielzoekster die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in haar land van oorsprong kan worden verwacht dat zij dit overtuigend aantoont.

2.3.3. Verzoeksters verklaringen aangaande de bewustwording en beleving van haar lesbische geaardheid kunnen niet overtuigen. Zo verklaarde verzoekster dat A., een meisje die verzoekster in haar buurt zag toen zij 17 was, de eerste vrouw was tot wie zij zich (fysiek) aangetrokken voelde. Zij stelde hierover "*Toen ik haar voor het eerst zag werd ik aangetrokken tot haar. Want ik zag haar borsten. Ik vond het fijn. Maar ik zag dat het niet mogelijk was.*" (notities persoonlijk onderhoud van 9 oktober 2018 (hierna: notities), p. 8).

Verzoekster verklaarde dat ze hiervoor drie maanden een relatie had gehad met een man, K., maar dat zij stopte met deze relatie omdat zij geen gevoelens had tijdens hun seksuele betrekkingen (*"Ik stopte met K.. Toen ik seks had met hem, had ik geen gevoelens. Als ik mijn vinger gebruikte op mijn intieme delen, voelde ik meer. Toen stopte ik met K.."*, notities, p. 5). Zij gaf verder nog aan dat zij gevoelens kreeg voor vrouwen *"toen het niet werkte met K.. Toen had ik geen gevoelens meer voor mannen. Dan kreeg ik interesse in vrouwen."* (notities, p. 6). Verzoekster stelde voorts dat ze wist wat het woord 'lesbisch' betekent sinds *"mijn relatie met K.. Dat ik voelde dat ik geen seksuele gevoelens heb met een man. En dat ik zou zien met een vrouw hoe het zou voelen."* (notities, p. 7), dat ze begreep dat ze lesbisch was *"Toen ik stopte met K. en ik begreep dat ik meer nodig had. Dat ik heb beterzelf kon doen. Dan begreep ik dat ik lesbisch was. Dan begreep ik dat ik geen gevoelens had voor mannen."* (notities, p. 8) en dat ze zich realiseerde dat ze lesbisch was *"na K.. Ik realiseerde het na K.. Met K. had ik geen gevoelens. Als ik mijn vinger op mijn intieme deel zette, had ik meer gevoelens. Dan wist ik dat ik met een vrouw moest zijn."* (notities, p. 9). Verzoekster bevestigde later tijdens het gehoor *"De eerste keer dat ik het wist, was toen ik geen gevoelens had voor K.. Ik wist dat ik geen gevoelens had voor mannen. Daarom besloot ik verder te gaan met vrouwen."* (notities, p. 15).

Dat verzoekster de ontdekking van haar homoseksualiteit baseerde op het gegeven dat zij geen seksuele gevoelens had bij mannen, maar wel toen zij zichzelf bevredigde, en vervolgens besloot om verder te gaan met vrouwen, doet slechts blijken van een ondoorleefd en simplistisch en oppervlakkig beeld van homoseksualiteit in hoofde van verzoekster. Uit de vaststelling dat verzoekster slechts interesse ontwikkelde in vrouwen omdat de seksuele betrekkingen met haar man slecht waren kan bezwaarlijk een lesbische geaardheid worden afgeleid.

2.3.4. Verzoekster reduceert haar aantrekking tot vrouwen tot het louter lichamelijke en seksuele. Zo verklaarde zij herhaaldelijk dat zij zich aangetrokken voelde tot A. omdat zij haar borsten zag (notities, p. 6, p. 8). Verder linkte verzoekster haar gevoelens ten aanzien van V., met wie zij beweerdelijk een lesbische relatie had, eveneens aan het seksuele aspect (*"Ik kreeg gevoelens voor V., want we wisten ons samen. En ik zag haar lichaam en ik kreeg gevoelens voor haar."*, notities, p. 5; *"Elke keer dat ik haar naakt zag, werd ik aangetrokken en kreeg ik gevoelens."*, notities, p. 6) zonder dat ook maar enigszins op haar *"zijn"* en haar leven te reflecteren.

2.3.5. Bovendien kan, gezien de homofobe Ghanese samenleving waarin verzoekster leefde, niet worden ingezien dat verzoekster V. gewoon begon aan te raken in een publieke badkamer (notities, p. 6), dit zonder eerst af te tasten naar een mogelijke reactie (*"Hoe dacht u dat V. ging reageren toen u haar begon aan te raken?"*, *"De eerste keer dat ik haar aanraakte ging ze misschien weigeren, maar dat deed ze niet."*, notities, p. 6). Dit klemt te meer nu verzoekster aangaf dat lesbische handelingen/relaties niet toegelaten waren op het internaat, en meer algemeen in haar land (*"Het was geheim want ons land moedigt geen "lesbianisme" aan. Als ze het weten kunnen ze je van school sturen en ze kunnen het aan je ouders zeggen."*, notities, p. 6). Verzoeksters verklaringen komen opnieuw oppervlakkig en stereotiep voor en getuigen bovendien van een gebrek aan inzicht in de complexe dagelijkse realiteit waarmee een lesbienne, die is opgegroeid in dergelijke moeilijke omgeving, wordt geconfronteerd bij de bewustwording en beleving van haar seksuele geaardheid. Verzoekster maakt geen melding van aanhoudende bezorgdheden, laat staan enige diepgaande innerlijke conflicten met betrekking tot haar lesbische geaardheid, terwijl ze zelf aangaf dat Ghana een homofob land is en dat zij opgroeide in een christelijk conservatieve familie (notities, p. 9, p. 10). Wel integendeel, verzoekster legde verklaringen af als *"Toen ik een vrouw en meisje zag en ik heb haar graag, voel ik me blij binnenin."* (notities, p. 6) en *"Ik voelde mij goed toen ik realiseerde dat ik lesbische was."* (notities, p. 9). Pas wanneer werd doorgevraagd over hoe verzoekster zich voelde bij het geheimhouden van haar lesbische gevoelens en ervaringen, verklaarde verzoekster kort en vaag dat het *"pijnlijk"* was (notities, p. 8) en dat ze zich *"verdrietig"* en *"bang"* voelde (notities, p. 10). Van een persoon die ontdekt dat zij lesbisch is in een uiterst homofobe omgeving kan nochtans redelijkerwijs verwacht worden dat zij meer doorleefde, eventueel anekdotische, verklaringen aflegt aangaande haar homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties binnen de context van een dergelijke omgeving, *quod in casu non*. Verzoeksters voorgehouden lesbische geaardheid is in het licht van bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk.

2.3.6. Aldus kan niet verbazen dat (het begin van) haar beweerde relatie met V. evenmin geloofwaardig is. Zo stelde verzoekster over het begin van haar relatie met V. dat het schoolmodel Sister M. haar voorstelde aan V., verzoekster adviseerde om *"het"* met een vrouw te doen zodat zij niet zwanger zou worden - en niet van school gestuurd worden - en haar adviseerde om lesbisch te worden (notities, p. 5). Verder gaf verzoekster aan dat Sister M. zei *"dat ze ook een gebroken hart met een man voordien (wat ook een cliché is van hoe in het klooster wordt ingetreden). Ze zei mij dat als ik een relatie had met meisje ik geen gebroken hart zou hebben, dat ik niet teleurgesteld zou zijn, niet zwanger zou zijn."*

Ze zei ook dat vrouwen meer zorgender zijn dan een man." (notities, p. 6). Verzoekster stelt haar lesbische geaardheid en relatie met V. voor als een rationele keuze en lijkt homoseksualiteit als een praktische overweging, om seks te hebben zonder zwanger te worden, te beschouwen. Overigens kon verzoekster enkel vage informatie geven over V.. Zo "*dacht*" verzoekster dat ze in Kumasi was geboren, omdat zij haar daar ontmoette en kon zij verder niet aangeven hoeveel broers en zussen zij had (notities, p. 7). Het gegeven dat verzoekster geen dergelijke elementaire informatie over V. weet, doet afbreuk aan haar bewering dat ze een relatie met V. heeft gehad sinds het tweede jaar van de secundaire school en verloofd was met haar (notities, p. 7).

2.3.7. Verzoekster weet zelfs niet doorleefd toe te lichten hoe het was om gehuwd te zijn met een man, terwijl zij zich aangetrokken voelde tot vrouwen. Hiernaar gevraagd stelde zij immers zonder te verwijzen naar haar gevoelens "*Het was een gedwongen huwelijk. Ze dwongen mij om hem te trouwen. Ik had geen keuze. En ook zelfs als ik het huwelijk zou weigeren, dan zouden de ouders het vermoeden. Dan zouden ze zien dat ik een lesbische was. Maar ik dacht dat als ik toch trouwde, dan dacht ik dat ik mijn lesbische praktijken kon verder zetten zonder dat iemand het zou vermoeden.*" (notities, p. 9). Verder gevraagd hoe verzoekster zich daarbij voelde dat zij moest trouwen om haar "*praktijken*" te kunnen verderzetten, stelde zij oppervlakkig, "*Dat is waarom ik zei: Ik huilde toen ze zeiden dat ik moest trouwen. Ik had al beloofd aan V. dat we samen zouden blijven. Daarom huilde ik.*" (notities, p. 9). Er kan voorts niet worden ingezien dat verzoeksters huwelijk geen enkele impact had op haar relatie met V., maar dat hun relatie gewoon zonder meer kon worden verdergezet ("*Heeft u besproken met V. dat u getrouwd was?*", "*Ik legde uit aan V. dat zelfs als ik zou getrouwd zijn dat we het verder zouden zetten en onze relatie niet zouden stoppen.*", "*Hoe veranderde dit huwelijk het toekomstplan dat u zou trouwen met V.?*", "*De trouw veranderde de relatie met V. niet. We deden gewoon verder. We hadden het plan om verder te gaan naar een land waar ze lesbiennes accepteren en waar we verder konden doen.*", notities, p. 9). Dit klemt te meer nu verzoekster twee kinderen heeft en ook haar zwangerschap een invloed moet hebben gehad over hoe ze zich enerzijds voelde in haar huwelijk en anderzijds met V..

2.3.8. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat geen rekening werd gehouden met haar culturele achtergrond, merkt de Raad op dat niet nader wordt toegelicht waaruit deze 'culturele achtergrond' dan wel bestaat die haar zouden verhinderen te antwoorden op concrete vragen over feiten die ze zelf aanbrengt. Verzoekster werd bovendien op vele verschillende manieren bevroegd over haar seksuele bewustwording, zodat geenszins kan worden volgehouden dat tijdens het persoonlijk onderhoud geen rekening werd gehouden met de culturele en sociale achtergrond van verzoekster. Ter terechtzitting wordt door verwerende partij terecht opgemerkt dat verzoekster net bijzonder expliciet is over zaken die intiem en persoonlijk zijn maar niet over feiten die publiek zijn of makkelijk te vertellen zijn. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat verzoekster er niet in slaagde op doorleefde wijze aan te geven hoe zij bewust werd van haar homoseksuele geaardheid, hetgeen hierboven uitvoerig werd uiteengezet. Waar in het verzoekschrift overigens nog wordt opgemerkt dat vrouwen in Afrikaanse culturen hun mening niet mogen uiten en dat het moeilijk is om hun gevoelens te uiten, betreft dit een louter blote bewering die verzoekster met geen enkel objectief element aantoont.

2.3.9. Verder is verzoeksters kennis aangaande de situatie van homoseksuelen in Ghana ernstig ontoereikend, zodat niet aannemelijk is dat verzoekster werkelijk als lesbienne in Ghana heeft geleefd. Zo liet verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud optekenen dat ze weet dat de wet homoseksualiteit niet accepteert, "*Wanneer ze je betrapten word je opgesloten, word je gedood of doen ze je pijn. Ik weet dat ze het niet accepteren.*" (notities, p. 10), maar kan zij geen concreet geval beschrijven. Zij bleef steken in vage verklaringen als "*Ik hoorde erover dat ze mensen opsloten. Maar ik heb niemand gezien die opgesloten werd daardoor. Ik hoorde erover.*" (notities, p. 10), "*Ik hoorde geen problemen van mensen, buiten V.. Als iemand lesbisch is, is het verschild. Ik denk dat ik de eerste ben met V.*" (notities, p. 10), "*Zelfs als iemand een probleem zou hebben door lesbisch te zijn, zou ik het niet horen, want Ghana is groot. Want er kunnen wel problemen zijn, maar ik hoorde er niet over.*" (notities, p. 10). Nochtans gaf verzoekster aan dat zij hoorde op de radio hoe LGBT-personen gestraft werden ("*Ik hoorde er altijd over in de radio. Maar ik kan geen geval identificeren en dat dit en dit gebeurde. Maar ik hoorde erover op de radio. Dat ze hen altijd pijn deden en hoe ze hen straffen.*" notities, p. 11). Verzoekster kon evenmin een specifieke zaak in Kumasi - waar zij twee jaar lang met haar echtgenoot woonde, V. stiekem zag, en op internaat had gezeten - aanduiden ("*Ik hoorde op de radio dat er zulke zaken zijn dat ze mensen gevangen nemen, ik ken geen specifieke zaken. Ik hoorde het heel vaak en vaak en vaak op de radio. Maar ik ken geen specifieke zaken die ik kan identificeren in Kumasi.*", notities, p. 11). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat er vele incidenten gekend zijn in Ghana, ook specifiek in Kumasi.

Zo werden het laatste decennium veel mensen gearresteerd en zelfs veroordeeld omdat ze beschuldigd werden van homoseksuele praktijken (Human Rights Watch *"No Choice but to Deny who I Am"* van januari 2018, p. 30-46; *"Muslim youths lynch gay man in Ghana and are still hunting his lover"* van 27 mei 2014; *"Clash over gay rights in Accra"*; *"Humanity under attack in Ghana"*). Aangezien verzoekster een relatie had met V. en aangezien Sister M. eveneens lesbisch zou zijn (notities, p. 5) kan redelijkerwijs verwacht worden dat verzoekster de problemen die andere lotgenoten zouden ondervinden met hen zou bespreken en op zijn minst een bijzondere interesse zou vertonen wanneer dergelijke gebeurtenissen worden vermeld via verschillende kanalen. Verzoeksters uitleg in het verzoekschrift, dat zij niet om details durfde vragen uit vrees dat iemand haar zou verdenken lesbienne te zijn, kan aldus niet overtuigen, nu verzoekster dit met V. had kunnen bespreken. Verder gaf verzoekster aan dat er geen specifieke ontmoetingsplaatsen voor lesbiennes en homoseksuelen in Ghana zijn (notities, p. 11), terwijl er volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier verschillende plaatsen zijn in Kumasi waar homoseksuelen samenkomen (Home Office, Country Information and Guidance *"Ghana: Sexual orientation and gender identity"* van februari 2016, p. 23). Gevraagd naar verdedigers van rechten voor homoseksuelen, antwoordde verzoekster dat zij dacht dat dat niet kon in Ghana (notities, p. 11). Nochtans blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat verschillende organisaties betrokken zijn bij de rechten voor homoseksuelen in Ghana, zoals *"Coalition Against Homophobia in Ghana"* (CAHG) en *"Gay and Lesbian Association of Ghana"* (GALAG) (Home Office, Country Information and Guidance *"Ghana: Sexual orientation and gender identity"* van februari 2016, p. 21-22). De bestreden beslissing wijst er tevens terecht op dat verzoekster haar gevraagd of ze mannen kende die aangetrokken zijn tot andere mannen, vaag en ontwijkend antwoordde: *"Het is mogelijk dat mannen het ook doen. Maar je ziet hen als vrienden, maar misschien doen ze het ook hetzelfde."*(CGVS, p. 10).

Verzoeksters verregaande onwetendheid toont slechts een uitdrukkelijk gebrek aan interesse en ondergraven de waarachtigheid van haar beweerde homoseksualiteit. Van iemand die beweert vervolging te vrezen omwille van haar geaardheid, mag redelijkerwijs worden verwacht dat zij op zijn minst informatie kan geven over de specifieke gebeurtenissen waarmee homoseksuelen in haar land worden geconfronteerd gezien de impact op het leven van haar zogenaamde lotgenoten, alsook op haar eigen leven tijdens haar verblijf in haar herkomstland. Ook over de situatie in het buitenland informeerde verzoekster zich niet. Zij vertrouwde louter op de informatie die V. en haar tante haar verstrekten (*"Hoe informeerde u zich over die landen?"*, *"Ik kreeg die info van Vivian. Want we hadden al plannen om in de toekomst het land te verlaten en naar een land te gaan waar ze het accepteren. En ook wanneer de zaak gebeurde en ik het aan mijn tante vertelde bevestigde ze dat het juist was dat het daar werd geaccepteerd."*, *"U zei dat Vivian info zocht. Zocht u zelf ook info over die landen?"*, *"Nee dat deed ik niet. Want ik vertrouwde Vivian echt."*, notities, p. 11).

2.3.10. Indien zoals het verzoekschrift terecht betoogt dat een gebrekkige kennis aangaande het halebimilieu niet noodzakelijk de ongeloofwaardigheid van de seksuele geaardheid aantoonde, dan kan wel verwacht worden dat verzoekster haar eigen ervaringen kan verklaren, haar situatie die geleid heeft tot haar vertrek en dus ook haar positie binnen de maatschappij. Uit voorgaande verklaringen blijkt echter dat verzoekster geheel niet op de hoogte is van de situatie van homoseksuelen in Ghana, noch van de leef- en de uitgaanswereld, noch van organisaties die opkomen voor homoseksuelen, terwijl redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoekster zich hierover zou informeren, indien zij werkelijk sedert jaren bewust was van een lesbische geaardheid, teneinde de gevaren voor zichzelf te kunnen inschatten en haar gedrag hierop af te stemmen.

2.3.11. Uit voorgaande blijkt slechts overduidelijk dat verzoeksters voorgehouden lesbische geaardheid niet waarachtig is. Aldus gezien geen geloof wordt gehecht aan de door verzoekster voorgehouden lesbische geaardheid zijn de problemen die zij hierdoor gekend zou hebben evenmin geloofwaardig. Dit klemt te meer nu verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over de datum dat haar echtgenoot haar zou hebben betrapd (op 15 september 2018, vragenlijst CGVS, punt 3.5; op 15 juli 2018, notities, p. 10, p. 12). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat het een vergissing betreft en dat zij betrapd werd op 15 juli, kan niet worden ingezien dat verzoekster zich dermate zou vergissen over deze datum, nu deze dag de directe aanleiding van haar vlucht uit Ghana uitmaakte. Hoe dan ook kan niet worden ingezien dat verzoekster, wanneer zij op 15 juli 2018 zou zijn betrapd, haar visumaanvraag op 29 augustus 2018 samen met haar echtgenoot J. A., die haar beweerdelijk vervolgde, deed (zie visumaanvraag administratief dossier). Bovendien kan geen geloof worden gehecht aan verzoeksters bewering door de politie te worden gezocht nu verzoekster nog een paspoort kon aanvragen op 27 juli 2018 en een visum op 29 augustus 2018 en deze haar beide werden uitgereikt.

Dat verzoeksters echtgenoot die haar onverwachts zou hebben betrappt op dat ogenblik nog de luciditeit zou hebben om een foto van haar en V. te nemen om aan de politie te geven komt wel bijzonder bijdehands voor (notities, p. 10, p. 11). Ook het gegeven dat verzoekster op legale wijze en onder eigen naam Ghana kon verlaten, doet afbreuk aan haar voorgehouden vrees voor vervolging door de politie. Voorgaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid verzoeksters asielrelaas op fundamentele wijze.

2.3.12. De door verzoekster voorgelegde brief van haar tante kan bovenstaande appreciatie niet doen wijzigen. Vooreerst zijn er verschillende elementen in de brief die niet overeenkomen met verzoeksters eigen verklaringen. Zo stelde verzoeksters tante in de brief dat verzoekster “*huisvrouw*” is, terwijl verzoekster zelf verklaarde als verpleegster te werken (notities, p. 3). Verder vermeldt de brief dat verzoekster doodsbedreigingen bleef krijgen van haar echtgenoot toen zij bij haar tante verbleef, hoewel verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud aangaf dat zij geen problemen meer had tijdens haar verblijf bij haar tante (“*Had u nog problemen toen u bij uw tante verbleef?*”, “*Ik had geen probleem. Ik panikeerde alleen altijd. Dat ze mij zouden vinden en dat ik problemen zou hebben.*” notities, p. 13). Daarnaast schreef verzoeksters tante dat ze wenst dat verzoekster naar Frankrijk kan gaan zodat zij daar gemoedsrust zou kunnen vinden, terwijl verzoekster had verklaard dat ze via Frankrijk naar Nederland zou reizen en dat haar tante haar hier 100 euro voor gaf (notities, p. 14). Dergelijke vaststellingen doen fundamenteel afbreuk aan de bewijswaarde van de brief die niet hoe dan ook geen officieel, noch objectief karakter heeft. De kopie van het paspoort van verzoeksters tante is niet relevant in huidige procedure.

2.3.13. Voorts dient opgemerkt dat verzoekster op 22 september 2018 werd tegengehouden op luchthaven van Zaventem wegens een onduidelijk reismotief (zie administratief dossier). Zij verklaarde op weg te zijn naar Frankrijk om er een expo te bezoeken met haar echtgenoot, maar legde ongeloofwaardige verklaringen af met betrekking tot haar reismotief en verblijf in Frankrijk. Tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde verzoekster dan weer dat zij naar Nederland wou reizen om er een verzoek tot internationale bescherming in te dienen en gaf zij aan dat zij nooit de intentie had om naar de expo in Frankrijk te gaan (notities, p. 13). Ook aan de DVZ verklaarde verzoekster dat zij op weg was naar haar oom in Nederland omdat hij haar zou kunnen helpen (verklaring DVZ, punten 31, 33, 34). Bij het CGVS verklaarde verzoekster daarentegen dat zij zelf nooit contact had met haar oom en dat haar tante hem pas ging contacteren als verzoekster in Nederland was en zij hem zou kunnen gaan bezoeken (notities, p. 14-15). Verzoekster wist evenmin waar in Nederland hij verbleef (verklaring DVZ, punt 21). Verzoeksters incoherente verklaringen aangaande het doel van haar reis ondergraven haar algehele geloofwaardigheid.

2.3.14. Waar verzoekster in het verzoekschrift nog betoogt dat uit het loutere feit dat zij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over haar reisweg, niet kan worden besloten dat verzoekster geen risico zou lopen op vervolging ingeval van terugkeer naar Ghana, merkt de Raad op dat de beslissing, gelet op voorgaande, geenszins steunt op het enkele feit dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen over haar reisweg heeft afgelegd. De beslissing dient als geheel te worden gelezen.

2.3.15. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.3.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK